

בעזרת הכלא

והתחבולות לוחם

מישרד הביטחון

נגד חבורה

של נערוח

אידיאליסטיות -

למען החוק המטבח

את ההשתלטות

אסיה חסון במעצר
"אנחנו צה"ל"

שנחקק החוק החדש, זכותי המוסרית היא להתנגד לכך.
"מילבד זאת, לפי הידוע לי, החוק הקיים מאפשר לבנות להשתחרר לא רק מטעמי דת, אלא גם מטעמי מצפון. מצפוני אינו מאפשר לי עוד להתגייס. אני פועלת בלב שלם, משום שאני מאמינה שהצדק עומד לצדי."

היא נרדמה. לפני כן עוד תהתה אם מילא הוריה את בקשתה, לדאוג שהחול שלה יקבל את ארוחותיו בזמן.
"מה את עושה פה? הסתלקי! אני שר טפת!" הידהדה הצריחה באוזניה. אסיה, שהיא חובבת מוסיקה מושבעת, לא היתה רגילה למוסיקה כזו שבקעה בשעות הבוקר מפיה של אחת מאסירות הכלא. אבל הדבר שהפחיד אותי יותר מכל היתה ההרגשה. עכשיו התחלתי להבין מה פירוש המילים, שלילת חופש. זה לא משנה אם אתה כלוא בין חומות אבן או בכלוב של זהב. פחדתי שכולם ישכחו אותי, ואני אשאר כאן לבד.

הצעירה, שלמדה באוניברסיטה, ושהיא בעלת תואר ראשון בלשון עברית ובפסיכוסופיה, נשלחה לעבוד בכלא במיון כפי תורים.

אסיה ניסתה לשבות רעב בכלא. היא לא אכלה ארוחת-בוקר, אך נשברה במהרה. "חנה, מפקדת הכלא, אמרה לי בראיון שאם אשבות רעב, לא יעזור דבר ויאצו אותי בכוח לאכול, אפילו אם אתנגד. גם עורך-הדין שלי, שלמה כהן-צידון, אמר

תלוותות

לי ששבת-רעב בכלא אינה חוקית, תהווה נקודה שחורה נגדי בעוד עשרים-שלושים שנה, ותזיק לי בעתיד. מה הייתי יכולה לעשות?"

שני קצינים שאלו אם חסר לה דבר-מה, או אם יש לה טענות כלשהן. חנה, מפקדת כלא 400, פירטה באוזניה את האפשרויות: מישפט לפני קציני-שיפוט או עמידה לפני

סוהרת. החשש גבר, וכמוהו גם הרגשת אי-הודאות. דינה גיליעד, שהיתה עצורה כאן ארבעה ימים לפני כן, ביגללה אותה סיבה, סיפרה לה כיצד חונתה בהעברה לצינוק של אסירה משתוללת וצורחת. אסיה נזכרה בכך עכשיו, והחשש גבר. קשה להיות גיבורה לבד.

הוקצתה לה מיטה עליונה במערכת של

לגות הדתיות. התיקון פרץ פירצה להשר-תמטות המונית של בנות מהשירות הצבאי, ואסיה וחברותיה נקראו לבוא למלא את החסר, להיות קורבנות הקואליציה ולשרת במילואים עד גיל 37. כל זאת ביגלל המת-סור בכוח-אדם שנוצר ביגלל ההשתמטות.

אסיה: "טבעתי

בנעליים"

אסיה חסון (26), דקת-גו ומינאטור-רית, הקימה עם חברותיה את התנועה "שירות שווה", שמטרתה היא למחות על התיקון בחוק ולהילחם בו. כל אחת מוחה

ה שער נטרק בחווקה. אסיה חסון נכלאה בכלא 400. עוד באותו הלילה הסבירו לה את נהלי הכלא, את סדר-היום, מה מותר ומה אסור. היה זה הלילה הראי שון בחייה שאותו בילתה אסיה מאחרי סורג ובריח.

היא נזכרה בהוריה. את אמה, שרה, ראתה כאשר כבר היתה מאחרי הגדר. האם ישיבה אז על המידרכה, בשפת הכביש, חרדה ואינה יודעת את נפשה. רק אמרה: "אסיה כבר ילדה גדולה. היא תחליט בעצמה, ותקבל ממני את כל התמיכה המוסרית. היא מהשנתון ששירת בסדר שלוש שנים בתקופת מלחמת-יוסי-הכיפורים. קבוצת-הגיל שלה נפגעה יותר מכל.

אסיה חסון בדרכה למעצר.
להיות גיבורה לבד

בי-תדין, שסמכויות-הענישה שלו גבוהות הרבה יותר. סיפרה אסיה: "הם סידרו אותי, אמרו לי שייכתן שלא אעמוד לפני בית-דין אפילו אם אבקש. למעשה הם נתנו לי אפשרות אחת: מישפט לפני קצינת-שיפוט. החלטתי לבחור באפשרות זו. רציתי לדעת בדיוק היכן אני עומדת, כי הכל היה מעורפל ולא-ברור."

אסיה לא ידעה כי מישפט לפני בית-דין צבאי מתנהל בפומביות, וזה הדבר שמרתיע את משרד-הביטחון יותר מכל. מכאן ואילך התרחש הכל במהירות. אסיה חסון וענת פוקס, חברתה למאבק, הועמדו בנו אחרי זו לפני קצינת-שיפוט. "הנושא עקרוני, זה עניין של מוסר ומצפון. איני משתמטת," אמרה אסיה להגנתה.

אמה של אסיה חסון מפגינה פגימה גדולה בשלושה מיספרים

בדרכה שלה, וכולן יחד כתנועה. "אנחנו לא נגד צה"ל, כי אנחנו צה"ל. אנו רק נגד החוק המפלה הזה," אמרה הצעירה, לפני שהגיעה לכלא.

התהלוכה המזוהה, שליוותה את אסיה חסון להתייצבות במישרה הצבאית, באר תו לילה קר של השבוע שעבר, נותרה מאחור. עם השלטים והכרזות. היא הגיעה לכלא בשתיים לפנות בוקר. "הוריתי את העגילים. הבנות ימשכו לך אותם!" אמרה

אני לא יכולה לומר לה מה לעשות." מחשבותיה של אסיה התמקדו באירועי אותו לילה קר. בשבוע שעבר, שבו הסי גירה את עצמה למישרה הצבאית בקריה בתל-אביב. קודם לכן לא נענתה לצווי-קריאה שקראו לה לשרת במילואים. היא כבר עברה את גיל ה-25 וסיימה זה מכבר את שירותה הסדיר, אך צווים המשיכו להגיע אליה בגלל התיקון בחוק גיוס הבנות — מתנת מנחם בגין למיפי

* נוהג פרקליטה, שלמה כהן-צידון.